

Medlem (Thomas Larsen) nævnedes, og som har været omtalt under de hidtil førte Forhandlinger, Tilskud, bestaaende af 1 Mill. Kr. fra hver af de 2 Kommuner, sagde det ærede Medlem meget rigtigt, at det vilde ikke være tilstrækkeligt i Sammenligning med de store Summer, Krigspriserne vil kræve som Udgift til disse Jernbaneanlæg. Da Sagen imidlertid ikke har været forhandlet mellem Ministeriet og de to paa-gældende Kommuner, skal jeg ikke komme dybere ind herpaa, men jeg vil sige, at det ærede Medlem jo godt ved, at der indenfor Udvalget er Tale om, at Kommunerne skal yde mere end 1 Mill. Kr. hver. At fordybe sig i Enkeltheder vilde være at foregribe Begivenhedernes Gang for det Tilfælde, at Lovforslaget ophøjes til Lov. Men det ærede Medlem ved, at Betegnelsen 1 Mill. Kr. i Tilskud fra hver Kommune ikke er fuldt udtømmende.

Jeg anbefaler atter at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt som muligt, saa det kan blive Lov i denne Samling.

Thomas Larsen: Det glædede mig for saa vidt at høre den ærede Ordfører for Flertallet (J. Andersen) tale, som han indrømmede mig adskilligt. Han indrømmede mig for det første, at det kunde være meget tvivlsomt, hvorvidt den indre Persontrafiklinie blev nødvendig, naar denne Plan blev gennemført, og han indrømmede mig ogsaa, at den fuldstændige Plan vilde blive meget dyr, naar man regnede med Krigspriserne. Dette er uomstødeligt. Jeg synes stadig, at det vilde være rigtigt, at man fik noget fyldigere Oplysninger om disse Forhold, end her er givet, navnlig ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilskuddet fra Københavns Kommune. Nu sagde den ærede Ordfører for Flertallet, at der i Udvalget havde været forhandlet om, at Kommunerne skulde give et større Tilskud, men der findes jo ikke noget Ændringsforslag i saa Henseende, og der findes heller ikke noget i Betænkningen derom, og naar Lovforslaget gaar herfra til det andet Ting, er det jo ude af Folketingsudvalgets Haand; det nytter derfor ikke at henvise til, hvad der har været talt om i Udvalget. Den ærede Ordfører sagde, at Flytningen af Frederiksberg Station bort fra det Hul, hvori den ligger, hen til den nye Jernbanelinie — hvilken Tanke jeg udkastede — vilde forrykke Grundlaget for Frederiksberg Kommunes Tilskud. Det er meget muligt, at den ærede Ordfører har Ret deri, men naar man tænker paa, at man vilde kunne spare

den aarlige Driftsfordyrelse ved det lange Rebroussement fra Linien, som den nu er foreslaaet, og ind til Frederiksberg Station, er det et stort Spørgsmaal, om Staten overhovedet vilde tabe noget ved eventuelt at opgive Tilskuddet fra Frederiksberg. Hvis f. Eks. den aarlige Driftsfordyrelse paa Grund af dette Rebroussement bliver større end Renten af den Million Kr., som Frederiksberg Kommune skulde yde, er det en meget tvivlsom Forretning for Staten. Derfor forekommer det mig stadig, at ikke alene dette Spørgsmaal, men alle de andre, som jeg har tilladt mig at pege paa, burde belyses ganske anderledes, end de er i dette Øjeblik, førend man er i Stand til at tiltræde dette Forslag.

Ordføreren (J. Andersen): Jeg tror ikke, at det er rigtigt, at det ærede Medlem (Thomas Larsen) og jeg kommer til at strides om det Spørgsmaal, det ærede Medlem sidst rejste, nemlig om, hvorvidt det vil være mere formaalstjenligt for Staten at faa en Million end at flytte Stationen. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem gør klogt i at anvende Argumentet med Beregningen af Forrentningen synderlig stærkt, thi Spørgsmaalet bliver ikke om, hvad der køres i Længde, men Spørgsmaalet bliver, om der kommer Mennesker, der vil køre med denne Jernbane, og ligger en Station paa et Sted, hvor der ingen Mennesker bor, giver den ikke en saadan Indtægt, som hvis den ligger saaledes, at man kan lade Folk staa paa Toget i Nærheden af, hvor de bor. Saa kommer der rejsende, og det betyder noget for Jernbanen; lægger man Stationen længere ud, er man sikker paa, at det bliver i hvert Fald et tyndt Besøg af Publikum, den faar.

Wiinblad: I den Betænkning, som det ærede Mindretal har afgivet, staar der, at Mindretallet erkender Nødvendigheden af at gennemføre den Ordning, der her er foreslaaet, og at man vil gennemføre den paa Grundlag af Kommissionens Betænkning og Regeringens Forslag. Man skulde altsaa tro, at alle Betingelser var til Stede for, at dette Mindretal kunde stemme for Lovforslaget, men saa ser Mindretallet, at det kan alligevel ikke ske, for det sene Tidspunkt for Fremsettelsen levner ikke meget Haab om, at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov i denne Samling. Jeg synes, at det er en underlig Motivering. Den Sag, der her er til Behandling, har været Genstand for nøje Overvejelse i en Kommission med Repræsentanter fra de Kommuner, der er